

Prima instanță: Judecătoria Bălți (judecător D. Stănilă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători A. Albu, A. Toderaș și E. Bejenaru)

Dosar nr. 2ra-2042/17

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Rotari Gheorghe,
în cauza civilă în procedura contencioasă la cererea de chemare în judecată
înaintată de ÎM „Incaso“ SRL, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia,
împotriva lui Rotari Gheorghe cu privire la încasarea datoriei de bază și a dobânzii
de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 mai 2017, prin care s-a respins
apelul declarat de Rotari Gheorghe, prin intermediul avocatului Ciuru Igor,
împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți din 23 ianuarie 2017 și s-a menținut hotărârea
primei instanțe,

C O N S T A T Ă :

La 03 august 2016 ÎM „Incaso“ SRL a înaintat, prin intermediul avocatului
Covaliov Natalia, o cerere de chemare în judecată împotriva lui Rotari Gheorghe
(f.d. 6-8), prin care a solicitat: (1) încasarea în beneficiul său, din contul lui Rotari
Gheorghe, suma de 1 060 lei cu titlu de datorie de bază; (2) încasarea în beneficiul
său, din contul lui Rotari Gheorghe, suma de 317, 14 lei cu titlu de dobândă de
întârziere; și (3) încasarea în beneficiul său, din contul lui Rotari Gheorghe, a
sumei de 270 lei cu titlu de taxă de stat plătită la înaintarea cererii de chemare în
judecată și a sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, a susținut că în baza contractului de concesiune a
serviciului de salubritate a mun. Bălți nr. 2 din 21 septembrie 2012, Consiliul mun.
Bălți i-a transmis „Terra Salubritate“ SRL dreptul de a presta serviciul public de
salubritate în raza mun. Bălți.

A invocat că prin decizia Consiliului mun. Bălți nr. 11/57 din 28 noiembrie

2013 „Cu privire la aprobarea tarifelor pentru transportarea deșeurilor menajere“, s-a aprobat tariful pentru serviciile de salubritate prestate pe teritoriul mun. Bălți la suma de 15, 75 lei lunar pentru o persoană ce locuiește în fondul locativ amenajat, și la suma de 26, 5 lei lunar pentru o persoană ce locuiește în sectorul locativ privat.

A indicat că Rotari Gheorghe nu și-a executat obligația de plată față de „Terra Salubritate“ SRL a retribuției în sumă totală de 1 060 lei pentru serviciile de salubritate prestate până la 01 septembrie 2014, din care motiv Rotari Gheorghe a devenit obligat și la plata dobânzii de întârziere în sumă de 317, 14 lei.

A arătat că în conformitate cu art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, „Terra Salubritate“ SRL era în drept să declanșeze o acțiune civilă împotriva lui Rotari Gheorghe fără a respecta procedura de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară.

A explicat că „Terra Salubritate“ SRL a prestat lui Rotari Gheorghe servicii de salubritate în lipsa unui contract încheiat cu acesta, fapt permis în baza art. 25 alin. (5) Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002.

A menționat prezumția producerii de către persoane a deșeurilor menajere, cât și faptul că potrivit art. 2 Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, salubritatea înseamnă nu doar colectarea, transportarea, sortarea, prelucrarea, tratarea, valorificarea, neutralizarea (incinerarea) și depozitarea deșeurilor menajere, ci și măturatul, spălatul și stropitul străzilor, înverzirea lor, lucrările de dezinfecție, deratizare și ecarisaj.

A declarat că în sensul Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, prestarea calitativă a serviciului public se prezumă până la proba contrară.

A susținut că prin contractul de cesiune a creanței nr. 32/8857 din 01 octombrie 2014, „Terra Salubritate“ SRL a cesionat ÎM „Incaso“ SRL, *inter alia*, creanța deținută față de Rotari Gheorghe.

La 22 octombrie 2016 avocatul Covaliov Natalia, acționând în interesele ÎM „Incaso“ SRL, a expediat prin trimitere poștală în adresa Judecătoriei Bălți o cerere (f.d. 38; 40; 42), prin care a solicitat încasarea în beneficiul ÎM „Incaso“ SRL, din contul lui Rotari Gheorghe, a sumei de 90 lei cu titlu de cheltuieli de citare publică a acestuia.

La 23 noiembrie 2016 avocatul Covaliov Natalia, acționând în interesele ÎM „Incaso“ SRL, a expediat prin trimitere poștală în adresa instanței de judecată explicații scrise (f.d. 69-70; 71), invocând că datoria lui Rotari Gheorghe a fost calculată pornind de la datele prezentate de Primăria mun. Bălți, din care rezultă că în casa particulară a lui Rotari Gheorghe locuiesc patru persoane.

Prin hotărârea primei instanțe din 23 ianuarie 2017 (f.d. 74; 77-80), s-a admis parțial acțiunea și s-a încasat în beneficiul ÎM „Incaso“ SRL, din contul lui

Rotari Gheorghe, suma de 530 lei cu titlu de datorie de bază și suma de 860 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în rest, s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 06 februarie 2017 Rotari Gheorghe a depus, prin intermediul avocatului Ciuru Igor, o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 76), solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă, iar în cadrul ședinței de judecată din 11 aprilie 2017 pentru soluționarea chestiunii privind primirea spre examinare a apelului, a depus cererea de apel motivată (f.d. 88-91; 92).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 30 mai 2017 (f.d. 105; 106-112), s-a respins apelul declarat de Rotari Gheorghe, prin intermediul avocatului Ciuru Igor, și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 22 august 2017 avocatul Ciuru Igor, acționând în interesele lui Rotari Gheorghe, a expediat prin trimitere poștală în adresa Curții Supreme de Justiție o cerere de recurs (semnată de Rotari Gheorghe) împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 120-122; 126), solicitând casarea integrală a acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă.

A susținut că prima instanță a interpretat în mod eronat legea și și-a bazat hotărârea pe o concluzie eronată, care a fost reținută și de instanța de apel.

A precizat că instanțele ierarhic inferioare incorect au conchis că din prevederile art. 25 alin. (5) Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 poate să rezulte, doar în baza facturilor primite, obligația consumatorilor de a plăti contravaloarea serviciilor de gospodărie comunală prestate.

A indicat că în tot cuprinsul Legii date, sintagma „fără contracte“ este prevăzută doar la art. 25 alin. (5), și aceasta nu se referă, în scopul determinării existenței unui raport obligațional între operator și consumator, la neobligativitatea existenței unui contract între aceștia, ci la dreptul operatorului de a acționa în judecată consumatorul.

A subliniat că nu a încheiat niciun contract cu „Terra Salubritate“ SRL.

În aceeași ordine de idei, a căzut de acord cu constatarea instanței de apel privind existența obligației consumatorului de plată în beneficiul operatorului a retribuției pentru serviciile de gospodărie comunală prestate chiar și în lipsa unui contract între operator și consumator, dar a specificat că „Terra Salubritate“ SRL nu i-a prestat servicii de salubritate.

Pe de altă parte, a afirmat că existența unui contract între operator și consumator este o condiție obligatorie pentru stabilirea unui raport obligațional între aceștia, după cum rezultă din prevederile art. 51 alin. (1) Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe și pct. 15 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Consideră că, contrar constatărilor primei instanțe și ale instanței de apel, obligația consumatorului de plată în beneficiul operatorului a retribuiției pentru serviciile de gospodărie comunală nu poate rezulta dintr-un bon de plată.

De asemenea, a susținut că prima instanță a interpretat în mod eronat prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă atunci când l-a obligat la compensarea în întregime a cheltuielilor de judecată, or admitând parțial acțiunea, prima instanță urma să dispună compensarea cheltuielilor de judecată proporțional părții admise din pretenții.

La 03 noiembrie 2017 avocatul Covaliov Natalia, acționând în interesele ÎM „Incaso“ SRL, a expediat prin trimitere poștală o referință în adresa Curții Supreme de Justiție (f.d. 134-135; 136), prin care a solicitat considerarea recursului ca inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului potrivit rigorilor prevăzute de art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Rotari Gheorghe împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 mai 2017 urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Conform art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Potrivit art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avizul de recepție a deciziei integrale a instanței de apel, nr. de înregistrare a trimiterii poștale DS3118063587AR (f.d. 115), atestă că aceasta a fost recepționată de Rotari Gheorghe la 28 iunie 2017, astfel încât declararea recursului la 22 august 2017 se consideră a fi îndeplinită cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă.

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de CEDO.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței CtEDO, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în

funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că cererea de recurs depusă de Rotari Gheorghe este bazată, în drept, pe temeiul prevăzut de art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, dar criticile formulate nu denotă interpretarea eronată a legii de către instanțele ierarhic inferioare, iar invocarea pretinselor încălcări ale normelor de drept material nu are vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate, având în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a legii materiale, iar argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Rotari Gheorghe ca inadmisibil.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de Rotari Gheorghe se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Mariana Pitic

Luiza Gafton